

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 30 (2602).

СУБОТА, 10 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

НА ПОКЛИК „ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ“

Конкретний обсяг робіт на день Всесоюзного комуністичного суботника визначили в автотранспортному підприємстві 10039. Усі тут працюючі переважно на робочих місцях. Протягом «червоної суботи» буде перевезено 400 тонн вантажів. 9 тисяч пасажирів. Більше третини обсягу цих видів перевезень виконують комсомольці і молодь.

Напружену програму намітили собі й ремонтники. В майстернях підприємства буде полагоджено два двигуни з поточного ремонту вийдуть два автобуси. До фонду економії автотранспортники зобов'язалися внести 55 літрів заощадженого пального.

С. ШЕЛЕГ,
секретар комсомольської організації автотранспортного підприємства 10039.

Традиція нашого невеликого підприємства — на суботини і недільники заступати і молодим і досвідченим робітникам. Так буде й нинішнього Всесоюзного суботника. Тому завдання на 21 нічтіння визначили на весь колектив. Цього дня буде вироблено 18 центнерів голландського і костромського сиру. 20 центнерів продукції з незбираного молока. 30 центнерів вершкового масла.

Ударною працею вирішиє відзначити суботник кожен трудівник заводу. Протягом зміни буде виготовлено продукції на 13 тисяч карбованців, у тому числі на 2100 карбованців дадуть і комсомольці.

Г. СТЕПАНЕНКО,
секретар комсомольської організації Новоархангельського сирзаводу.

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

нулого року виконали чотирірічню. Для кожного це стало справжнім святом. Святом перемоги. І сам Віктор, і його друзі відзначили його як помітну подію в своєму житті.

Із самого початку п'ятирічки молоді шліфувальники змагаються з бригадою спікальників Анатолія Рябокона. В цих колективах, як і на всьому заводі, по-діловому організовано змагання, яке називають школою творчої праці. У процесі суперництва виробляється самостійність мислення, вимогливість до себе і до товаришів, дисциплінованість. Бригада Рябокона теж була комсомольсько-молодіжною. Тепер хлопці перейшли в «розряд дорослих», в суперниками лишилися. Успіх у змаганні перемінливий. Але все-таки шліфувальники перемогли: п'ятирічку виконали першими.

Теоретичний пошук, прагнення зробити більше і краще дозволяють комсомольсько-молодіжному колективі працювати з випередженням часу. Тричі з початку п'ятирічки бригада переглядала норми, вони значно збільшилися. Однак і продуктивність праці зростає у два рази, випуск пластин — у чотири.

Тепер, коли на календарі бригади рік 1981-й, колектив намітив нові плани. Які вони?

— Взяти наступний рубіж — каже В. Приступ. — Ми порадилися і вирішили до кінця десятої п'ятирічки виконати ще одну п'ятирічне завдання.

С. ТИШКО,
шліфувальник заводу чистих металів імені 50-річчя РСРС.
м. Світловодськ.

Змужніння

погляд незначне. А коли його випробували, виявилось, що за зміну відшліфовано пластин у чотири рази більше.

Економічний ефект від раціоналізаторських пропозицій, поданих бригадою, становить близько 5 тисяч карбованців. Усі вони мають своєю метою підвищення продуктивності праці, поліпшення умов обслуговування верстатів.

Другим фактором, який допомагає різко збільшити випуск продукції, було розширення зони обслуговування. Тепер зі шліфувальниками закріплено не один, як раніше, а два верстати. Організація праці поліпшилась. Нині бригаду поділено на дві ланки, вона працює у дві зміни. І ось саме міжзміни прості, які раніше забирали 30—40 хвилин щодня, зведено до мінімуму. Верстати готують змінники так, що тому не потрібно перевіряти, налагоджувати. Включив — і працює!

Норми у бригаді перевищують усі. Тут підібралися робітники, енергійні люди. Те, що виготовлено бригадою Приступа, завжди високої якості. На заводі державний Знак якості присвоєно поки що одному з видів пластин, які виробляє саме цей колектив. Ще в травні ми-

ТЕХНІЧНА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

А завтра — інженер

На Олександрійській фабриці дітям паперів троє хлопців мають беззаперечний авторитет. Це — майстер механічного цеху Станіслав Гайворонський та його колеги, робітники Микола Колесніков і Юрій Корнев. Станіслав має вищу освіту його товариші її ще не здобули. Але всі троє вони — колеги, бо займаються однією справою — винахідництвом і раціоналізацією. І займаються успішно. Тільки минулого року вони впровадили у виробництво шість нововведень з річним економічним ефектом близько шести тисяч карбованців.

Як бачимо, творча співдружність інженера і робітників приносить хороші результати. Саме така співдружність — прикмета нашого часу. Загальноосвітній і культурний рівень нинішніх молодих робітників значно зріс. Зросли і їхні знання, можливість творити. Тепер дедалі менше стає хлопців, які б не мали середньої освіти. Дистанція, що розділяє нинішнього інженера і робітника, не така вже й значна.

Сьогодні — робітник, завтра — інженер. У країні, де створено винятково сприятливі умови для навчання працюючої молоді, дивуватися цьому не доводиться. Робітник Юрій Корнев, наприклад, нині вчиться на другому курсі загальнотехнічного факультету Дніпропетровського гірничого інституту, Микола Колесніков відвідує курси підготовки до вступу в вуз.

Творча група існує на фабриці вже два роки. Не виключена можливість, що саме спільна робота над раціоналізаторськими пропозиціями породила у хлопців потяг до знань, бажання вчитися далі. Адже для того, щоб, скажімо, реконструювати регульовальну станину, як це вони зробили, не досить лише шкільних знань, тут потрібна солідна інженерна підготовка.

Таких груп на фабриці дітям паперів кілька. Барто назвати комсомольсько-молодіжну бригаду друкарів імені 60-річчя ВЛКСМ, де бригадиром Михайло Підгорний, а групкомсоргом Леонід Бень. Молоді робітники її впровадили дві раціоналізаторські пропозиції, які дали можливість значно поліпшити технологічний процес, випускати продукцію вищої якості лише за рік зекономити п'ять тонн паперу.

Отже, прикладів справді творчого підходу до справи можна навести чимало. Але тут існує і проблема. Річ у тому, що творчі групи молодих робітників та інженерів діють розрізнено. Поставити між ними мости, сприяти творчій енергії всіх молодих винахідників і раціоналізаторів в одне русло — ось що ми вважаємо за потрібне зробити в першу чергу. Центром діяльності творчих груп молоді повинна стати школа молодого раціоналізатора. Станіслав Павлишко, який її очолює, — людина освічена, трудова, енергійна, він сам подає чимало пропозицій. Отож і хочеться, аби всю свою енергію він спрямував на значне поліпшення роботи школи, залучення до раціоналізації і винахідництва комсомольців і молоді.

О. ЄРМАКОВ,
секретар комітету комсомолу Олександрійської фабрики дітям паперів.

Комсомольсько-молодіжний колектив шліфувальників Дніпровського заводу твердих сплавів виконав п'ятирічне завдання. На честь 60-річчя ЛКСМУ робітники взяли підвищені соціалістичні зобов'язання.

П'ять років для бригади — строк чималий. За такий час цілком сформувалася колективна одиниця, об'єднаних однією, спільною метою. А роки, прожиті разом, — це етапи змужніння, самоутвердження.

П'ять років тому у бригаді працювало шість чоловік. Сьогодні в колективі, що його очолює Віктор Приступ, понад п'ятдесят робітників. Усі — шліфувальники. Почесний обов'язок покладено на них — заключну операцію шліфування пластин з мінералокераміки. Ці пластини — давня мрія токарів, фрезерувальників. Фізної форми, конфігурації, пластини служать у кілька разів довше, ніж звичайні токарні різці і фрези. Тому їх із задоволенням беруть заводи. Попит великий. Розуміють це у бригаді — працюють завжди з перевищенням плану.

Комсомольсько-молодіжний Віктора Приступа виборол перемогу в ритмі трудових буднів. Включившись у рух «П'ятиріччя ефективності і якості» — стимулює і творчість молодих!», колектив вибрав єдине правильний стиль роботи — творчий. Пошук нових резервів, підвищення професійної майстерності, взаємодопомога і взаємонавчання — ось складові успіху бригади.

Один з головних резервів бригади — раціоналізація. І хоча верстати тут здебільшого нові, та й на них можна підвищити продуктивність праці проти за-проектованої. Пристосування, яке зробив наладчик І. Баранець, на перший

ВЕСЕЛКА МРІЇ

Рая дивиться з вікна другого поверху класу для підготовки молодих механізаторів на машинний двір колгоспу «Україна», на білий сніг що ось-ось зійде тазми водями, і немов бачить ту неповторну веселку, яка так вразила її колись у дитинстві. Найкрасивіше, коли вона здійснюється над хлібним ланом.

— Закінчу курси і працювати поруч батька, — мовить Раїса Курлова, не звертаючи уваги на адалі і не завжди едаді дотепні хлопців-однокурсників.

У Кіровоградському районі на спеціальних пунктах підготовки молодих механізаторів, що працюють на базі колгоспів «Україна» імені Карла Маркса, імені Жданова навчається понад 150 чоловік серед них багато дівчат і жінок.

Над пунктом, де сьогодні вчиться Рая, від колгоспу «Росвіт» де вона працюватиме поруч батька, ще плавають важкі хмари. Та позабаром

МЕХВСЕОБУЧ

випуск. Рая впевнена, що як сяде за кермо, то буде щедрий дощ і веселка знову коронис-лем зійдеться аж до її оселі. Вона ніколи не відпустить її, свою веселку-мрію.

В. ЦВЯХ.

На знімку: Раїса Курлова.

Фото автора.

УРОЖАЙ-79

НАСТРІЙ — ВЕСНЯНИЙ

В Ульяновському районі вже повністю готові до весняних польових робіт усі грунтообробні й посівні техніки, всі трактори, які належало полагодити згідно з графіком. Добре попрацювали групи ремонтників, що були створені восени в кожному господарстві. Ці колекти-

ви очолювали голівні інженери, а керував ними районний штаб.

Серед молодих механізаторів, які готували техніку до весни, відзначилися Василь Ганул, Анатолій Геркіал, Анатолій Барський з колгоспу імені Фрунзе, Петро Мельник з колгоспу «Росія».

З дня на день, чекаючи виходу в степ,

На подвір'ї тракторної бригади вишикувалися посівні й грунтообробні машини. Серед них поблискує свіжою червоною фарбою й бурякова сівалка Миколи Ткаченка. На ній двайово рукою виведено: «Д-79». Отже, машина чекає роботи.

А трохи віддалік, теж у рівному строю техніки, вже свого часу збиральний комплекс РК-6. Одна з машин — Миксина.

Комсомольсько-молодіжний ланка Миколи Ткаченка вирощуватиме цього року

СІВАЛКА І КОМБАЙН — ПОРУЧ

цукрові буряки на 140-гектарній площі. Разом з товаришами Миколою Басистовим, Віктором Дмитрієвим, Василем Біленком вони вирішили боротися за 300-центнерний урожай.

Планують і посіяти, і доглянути цукристі, зібрати врожай своїми силами. Для їхнього потужного комплексу 140

гектарів навіть мало. Тож і товаришам допоможуть, бо зобов'язалися накопати майже 5 тисяч тонн солодких коренів.

М. КОБИЛЬОВ,
член корпункту «Молодого комуніста» при Новоградківському райкомі комсомолу.
Колгосп імені Ульянова.

ПІДГОТОВКА ТЕХНІКИ

Тесляра-монтажника з третього будівельного управління тресту «Олександрівважбуд» Олександра Василенка знають у колективі як майстра високого класу. Будувати роботу він завжди виконує швидко. Найцінніші слова можна почути про комсомольців від товаришів по бригаді. Олександр, досконало володіючи своєю професією, завжди готовий прийти на допомогу друзям. Це риса справжнього майстра — політисися набутим досвідом. На знімку: Олександр ВАСИЛЕНКО.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

„За скороченням графіком“

Так називається стаття в «Молодому комунар» за 17 лютого, в якій було піддано критиці Компанієвський райком комсомолу за слабе керівництво системою комсомольського політнавчання.

Як повідомив редакцію другий секретар райкому І. Великород, виступ газети розглянуто на засіданні методичної ради, а 21 лютого — на зборах першої комсомольської організації райкому ВЛКСМ. Вирішено: членам методради і працівникам райкому послиати копію газети для висвітлення ходу політичного навчання. У квітні провести анкетування слухачів для визначення духовних запіттів різних категорій молоді, урізноманітнити тематику занять гуртків. До травня узагальнити досвід пропагандиста колективу імені Тельмана Н. С. Запорожжя, випустити листівку «Методика викладання на заняттях у системі комсомольського політнавчання» матеріалу про Конституцію СРСР». Членам методичної ради райкому комсомолу послиати контроль за проведенням політзанять у гуртках, подавати методичну допомогу пропагандистам у підготовці до занять.

ЗНАЙОМЕ явище: юнаки й юнки, закінчивши школу, ідуть вступати до училища або вузу, з дипломом спеціаліста повертаються додому, прибувають за призначенням в інше місто, а то й пошук романтики змушує переміняти адресу за адресою. Словом, іде переселення.

У нашій обласній комсомольській організації понад 68 процентів членів ВЛКСМ — юнаки і дівчата віком до 22 років. Кожен третій комсомолец протягом року переміняє місце роботи. Відповідно до цього відбуваються зміни і в первинних комсомольських організаціях. Переселення юнаків і дівчат — в основному в межах області, а зв'язку із закінченням та початком навчального року.

Особливу увагу мають бути оточені випускники шкіл. Адже вони вперше в житті знімаються з комсомольського обліку і зперше беруться на облік у новій комсомольській організації. І саме вони становлять найбільш загін обласної комсомольської організації. Працівники міськомів і райкомів, секретарі первинних комсомольських організацій повинні знати, що знімати з обліку випускників шкіл можна тільки тоді, коли вони будуть працевлаштовані або отримають виклик на навчання до інститутів, технікумів, училищ.

До початку міграції учнівської і студентської молоді комітети зобов'язані бути готовими. В усіх випускних класах восьмирічних і середніх шкіл, в учбових групах вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, у профтехучилищах, наприкінці навчального року мають проходити комсомольські збори. На цих зборах одним із питань повинне

бути питання про порядок зняття з обліку і постановки на облік на новому місці роботи чи навчання.

У роботі комітетів комсомолу з питань міграції юнаків і дівчат важливо враховувати особливості кожної категорії молоді. Як уже говорилося тут, випускників навчальних закладів — найбільш загін членів ВЛКСМ в області — знімати з обліку можна після працевлаштування або пред'явлення виклику на навчання. Ко-

лаз Радянської Армії. В період приписки їх у військкоматах працівники міськомів і райкомів комсомолу складають списки якісного складу призовників. Первинні комсомольські організації повинні брати активну участь у початковій військової підготовці молоді, підвищенні її загальноосвітнього і політичного рівня, фізичній підготовці.

НА ЖАЛЮ, деякі комітети не приділяють належної уваги цьому питан-

ШКОЛА КОМСОРГА: ПРОБЛЕМИ МІГРАЦІЇ

лу та комітет комсомолу тресту «Олександрівважбуд». Володимир Н. після служби в армії прийшов у міськом узятися на комсомольський облік. Його переадресували в комітет тресту «Олександрівважбуд», мовляв, там і вирішити цю справу. А там узяли на облік звільненого в запас відмовились, оскільки він не мав наміру влаштуватися на роботу в тресті. Непростимо забули працівники міському комсомолу, що комсомольців, які тимчасово не працюють, беруть на облік у комсомольській організації за місцем проживання.

Недоліки в роботі з молоддю, яка повернулася після дійсної служби в лавах Радянської Армії, ведуть до того, що деяка частина спілчан, які пройшли армійську школу виховання, мають досвід організаторської роботи, добру спортивну підготовку, не тільки не використовуються на комсомольській роботі, а й тривалий час не перебуває на комсомольському обліку.

Вивчення особливостей міграції молоді, передбачення результатів відіграє важливу роль у поліпшенні якісного складу комсомольських організацій. Від райкомів і міськомів комсомолу, їхніх секторів обліку, зокрема, багато в чому залежить чіткість цієї важливої організаторсько-політичної кампанії. Вони повинні зайняти позицію не технічних виконавців, не реєстраторів, а творчих організаторів живої справи.

В. КАРПЕНКО, завідувач сектору обліку і статистики обласного комсомолу.

ВЛИЧУТЬ ЖИТТЄВІ ДОРОГИ

мітетам комсомолу доцільно випускників профтехучилищ брати на облік одночасно з оформленням їх на роботу, внівши при цьому відповідні зміни в облікову картку про те, що вони стали робітниками або колгоспниками.

НАПРИКІНЦІ серпня і на початку вересня починається масова постановка на комсомольський облік першокласників за-

щих учбових закладів, учнів технікумів, училищ профтехосвіти, а також восьмирічних шкіл, які продовжуватимуть навчання в дев'ятих класах середніх шкіл. Потрібно пам'ятати, що у внутрішньому житті взяття на облік — процес передусім виховний. Він дає можливість членам комітету комсомолу познайомитися з новачками, взяти їхні інтереси, запити.

У травні—червні, жовтні — листопаді юнаки йдуть на дійсну службу до

ню. У Петрівському, Добровеличківському, Новоградківському районах не поодинокі випадки, коли юнаки йдуть на дійсну службу до лав Радянської Армії, не знявшись із комсомольського обліку, а в комсомольських квитках немає відміток про сплату членських внесків, до облікової картки не занесено змін, які сталися в біографії спілчанина.

З міграцією молоді пов'язана й ще одна дуже важлива проблема внутрішнього життя. Мова йде про воїнів, звільнених у запас. Для роботи з ними потрібно створити комісії при райкомах і міськомах комсомолу, до яких увійшли б комсомольські працівники, працівники військкоматів.

Однак ще не всі комітети області оточують належною увагою звільнених у запас. Прикладом того, як не треба робити, можуть бути Олександрівський міськом комсомо-

«Юність моя припала на тридцять років, — згадує генерал-полковник авіації Євген Михайлович Горбатюк. — Це був час, коли наша країна тільки починала окрилюватися. Може, я перебільшую, та мені здається, що навіть саме повітря було тоді напоєне захопленням авіацією. Імена Чкалова, Громова, Водоп'янова, Туполева, Ільїна не сходили з уст. Із жаждою читали всі повідомлення про нові рекорди наших льотчиків, парашутистів, планеристів. 1931 року шефство над повітряним флотом узяв Ленінський комсомол. З багатьох, у кого палала жага потрапити в авіацію, він відібрав найдостойніших. І мені потрібно було довести, що я — гідний...»

Він мав неабияк. Власне, як і тисячі Горбатюкових ровесників. Та небо завжди починається з землі, з буденних і часом не дуже високих справ. На землі доводилося юнакам прищепити до майбутніх висот.

До Євгена тягнулася модель в Осипівці, де дипломований спеціаліст працював після закінчення Златопільського зоотехнікуму. Неабиякі організаторські здібності Горбатюка швидко зацікавили і працівників райкому комсомолу. Євгена обрали секретарем комсомольського осередку машинно-тракторної станції, осередку, що перебував у заспівачів львівських ініціатив і вагонів починали не тільки в Златопільському районі, а й на Київщині.

Згодом, уже на посаді завідувача Златопільським районним бюро юних піонерів, Євген Горбатюк став справжнім піонерським комісаром. З його ініціативи ширілось шефство піонерів над трудовими колективами, школярі повсюдно включалися в республіканський

РОДОМ З КІРОВОГРАДЩИНИ

ГЕНЕРАЛ ГОРБАТЮК

рейд «легкої кавалерії» на допомогу рухові п'ятидесятирічної статистичної сільського господарства.

Та керівника піонерів павила не й інші висоти. Землі й заземлені були лише розпалювали мрію про небо, про незвідані стежки «в'язного океану».

«Два роки доживався я здійснення своєї мрії, — писав згодом Євген Михайлович, — і напередв'язку 1936 року вона реально наближалась: я став курсантом Качинського військового училища, яке готувало льотчиків».

Сорськ років життя віддав він авіації. Курсантом злетів у небо мрії, а повернувшись генерал-полковником, відомим авіаційним воєначальником.

Мабуть характерною рисою всіх героїв є неповторне вміння розповідати про друзів, пілтів і біде не підкреслюючи власної ролі. Євген Михайлович саме з таких людей.

Не записав я бойових епізодів від нього самого, хоч і стрічався з ним не раз, зате бага-

то тепло почув про свого земляка від його однопольця, особливо — від невідомого шукача «воєнних пілотів», організатора музею історії авіації в підмосковній Істрі — М. Г. Кузнецова.

У перший повітряний бій льотчик винищувач Є. М. Горбатюк вступив на світанку 22 червня 1941 року в Карпатах. Вісім бойових вильотів зробив протягом дня.

Свій лейтенант веде свій МІГ-3 в піке. Ловить у сітку крильця нещучого фашистської лев'ятки. Зали. І — надого перед очима — чорний силует «мессера-109», перший збитий горю.

Та на виході з атаки Горбатюка самого підбили. Ледве долаючи разів проривався туди порожні літаки. На землі надали бомби і машини. Та аеродром жив, незважаючи на відчутні втрати.

І знову — бій. Цього разу — з досвідченим асом. Той стріляв з будь-якої дистанції. Вид-

но було по всьому, що ас ніскалечки не сумнівався в легкій перемозі. До того ж — вірний... Бо начебто відчував фашист, що заступник командира ескадрильї Євген Горбатюк уже вмотанний попередніми сімома вильотами. І знову переміг у двобої Горбатюк. Переміг удруге протягом першого дня війни.

А шостого липня Михайло Іванович Калінін у Кремлі вручив звитязячий орден Червоного Прапора.

По тому старший лейтенант Горбатюк — командир ескадрильї 28-го винищувального авіаполку Московської зони протиповітряної оборони, Євген Михайлович став захисником неба столиці, зовсім не підозрюючи, що по війні він знову повернеться сюди і два десятиліття буде командувати авіацією ордена Леніна Московського військового округу, а останні сім років крилатого життя — заступником Головнокомандуючого ВПС країни.

Облажена земля загартувалася крила. З бою в біл водночас із неспівзвуччям до ворога стала майстерність винищувачів Євгена Горбатюка. Нова ескадрилья здійснила 635 бойових вильотів і провела 48 боїв. Лише в листопаді 1941 року льотчик Горбатюк збив 13 фашистських літаків. Особисто командир водив своїх винищувачів на бойові операції 203 рази, 26 разів очолював повітряні бої на підступах до столиці.

Ця лаконічна, промовиста статистика — з патерного листа.

Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР від 4 березня 1942 року старшому лейтенантові Є. М. Горбатюку присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Він був у числі перших героїв московського неба.

Війна закінчилася. А високі мрії — ні кішки, ні крокоди.

1955 року, в соржаричному віці, Є. М. Горбатюк із золотою медаллю закінчив Військово-авіаційну академію Генерального штабу Збройних Сил СРСР імені К. Е. Ворошилова.

Відповідальній командній пості і посади в авіації.

Активна участь у громадському й політичному житті країни. Генерал-полковник Є. М. Горбатюк — делегат ХХІ, ХХІІ і ХХІІІ з'їздів КПРС, депутат Московської міської Ради народних депутатів.

Таке життя у вихідці з бідняцької селянської родини, одного з комсомольських талантів на Кіровоградщині Життя, гідне наслідування.

В. ЧАБАНЕНКО, слухач ВПШ при ЦК Компартії України, член Спілки журналістів СРСР.

Всім років тому з ініціативи райкому комсомолу в місті Бобринці створили штаб «Комсомол — сільській школі». До його складу обрали сімох чоловіків. Щомісяця штаб розглядає на своїх засіданнях найактуальніші питання, пов'язані з розвитком сільської школи. Не так давно колектив молочнотоварної ферми № 2 колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС став ініціатором руху «Клас без двійок — ферма без браку», а тесер цей почин підхопили дванадцять інших колективів району, що позитивно вплинуло на громадську активність учнів, на їхню успішність.

КОМІТЕТИ комсомолу колгоспів постійно підтримують тісні зв'язки із сільськими школами. Так, з їхньою активною допомогою організовано дев'ять таборів праці і відпочинку для старшокласників. Комсомол керує діяльністю восьми учнівських виробничих бригад. Тільки протягом минулого року з участю комсомольських організацій обладнано 12 навчальних кабінетів, збудовано майстерні в Мар'янівській восьмирічній та Новоградівській середній школах, стрілецькі тири у Веселівській і Новоградівській середніх школах, два будинки для вчителів у селах Куйбишевому і Василяці.

Силами лекторської групи райкому комсомолу прочитано 112 лекцій і доповідей у селах. Не залишають комітети поза увагою і профорієнтаційну роботу. 34 краєвих молодих механізаторів району допомагають шкільній молоді оволодіти спеціальністю шофера і тракториста. Цифри говорять самі за себе: якщо 1977 року в колгоспі лишилося 79 випускників, то торік — близько ста.

«За активну участь у русі «Комсомол — сільській школі» нагородити Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України комсомольську організацію колгоспу імені 40-річчя Жовтня Бобринецького району».

(З постанови обкому комсомолу).

Комсомольська організація колгоспу імені

КОМСОМОЛ — СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

МОВ ОДНА СІМ'Я

40-річчя Жовтня — найчисленніша в районі. Мало добрих справ на її рахунок. Як розповіла секретар комітету комсомолу Любов Казанцева, ця ідея — взяти шефство над Кетрисанівською середньою школою — виникла в «робочому порядку».

На одному із засідань комітету комсомолу хто-сь запропонував: «Давайте проведемо суботник, а на виручені гроші придбаємо учням подарунки». Як вирішили, так і зробили, започаткувавши тим самим нову традицію.

Присутність шефів відчувається в школі в усьому. Немає такої тижня, щоб хтось із вожатих-виробничників не з'явився до своїх вихованців. Вони всі підмічають своїм хазяйським оком, знають, до чого докласти рук у першу чергу. Допомогли в обладнанні навчальних кабінетів, спорудженні тим

ми закріплюють машини, досвідчених наставників.

Частину учнів оволодіває спеціальністю оператора машинного доіння. Своєю досвідом діляться з ними кращі доярки Л. Кириченко, Н. Костюченко, О. Гусар, М. Дробецька. Всі трудомісткі процеси на МТФ механізують. А техніка, як відомо, потребує знань від тих хто з нею працює. Валя Дерипеска з предмета «Оператор машинного доіння» має одні п'ятірки. І мама іноді доручає їй доїти свою групу корів.

М. ЛИГВИНЕНКО, вчитель.

Онуфріївський район.

СТО ДОРІГ — ОДНА ТВОЯ

БУДУТЬ ХЛІБОРОБАМИ

Профорієнтаційній роботі в Успенській середній школі надають великого значення. Протягом останніх років тут підготовлено 113 трактористів-машиністів третього класу. Так що в місцевому колгоспі «Шлях Леніна» проблему кадрів майже розв'язано. Старшокласники регулярно стажуються в тракторній бригаді. За ними закріплюють машини, досвідчених наставників.

НЕ МЕНШЕ ЧОТИРЬОХ

Заочний звіт юних кролефермів відбувся в Компаніївці. Те, що виступали, розповідали про розвиток кролівництва в їхніх школах, памічали плани дальшої роботи. Дві восьмирічки — Германівська й Сасівська — вже мають свої кролеферми.

Учасники зльоту ухвалили постанову, в якій, зокрема, зазначено: протягом року кожному школяреві виростити не менше чотирьох кролів, при всіх школах збудувати кролеферму.

Тільки минулого року на шкільних кролефермах було досягнуто 12 тисяч кролів.

Ю. ЯСИНЕНКО, секретар Компаніївського райкому комсомолу.

„НУМО, ХЛОПЦІ!“

Спортивні змагання під такою назвою вже стали традиційними в нашій школі. Щоразу кожна команда має назву і власну емблему. До програми конкурсу входять такі види змагань: підтягування на перекладині, розгадування ребусів та голово-

ломок. Напружена боротьба триває недовго. Часто кращих результатів з окремих видів змагань добиваються учні В. Балан, В. Пушкар, В. Зубко, команди «Олімпія», «Дружба» і «Бригантина».

В. ГОРЕНКО, учень 8-го класу Йосипівської восьмирічної школи Вільшанського району.

псового спортмайданчика, стрілецького тиру. Помітили, що в десятирічці мало уваги приділяють механізаторському всеобучу старшокласників, і вирішили: направити в школу інструкторами по вивченню тракторної справи кращих комсомольців, ударників комуністичної праці.

— Довго думали, кому б доручити цю важливу справу, — розповідає Л. Казанцева. — Спинилися на найдостойніших кандидатах. Це брати Василь і Леонід Соколенчик, Володимир Войтович.

І не помилилися. Всі троє у свій час були випускниками десятирічки. Бідслуживши в Радянській Армії, повернулися до рідного колгоспу. Володимир очолює механізовану ланку по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи. Минулого року зібрав по 49 центнерів з гектара при зобов'язанні 45. А тракторист Леонід Соколенко зайнятий вирощуванням цукрових буряків. Восени він зібрав со- лодких коренів на 50 центнерів з гектара більше, ніж передбачалося. І в цих здобутках, як вважають самі юнаки, є певний внесок їхніх підшефних. Бо ж не раз допомагали ремонтувати техніку, не раз виводили разом у поле. Щоправда, до машин тягнуться в основному хлопчики. Та є й дівчаткам діло до душі. Адже в школі — шість вожатих-виробничників. Серед них — доярки Надія Черняєва, Галина Безверха. Комсомолки завжди знаходять час зайти до школи, поцікавитись успішністю. І так ось уже чотири роки. Часті гості на фермі й учні.

«Клас без двійок — ферма без браку» — під таким гаслом учаться і працюють у Кетрисанівці. Ось хоча б загін імені Надії Курченко. Щодня після занять поспішають юні помічники на молоч-

нотварну ферму. Приберуть кімнату тааринників, на замовлення доярок принесуть книги з бібліотеки, дадуть концерт. А коли день народження у котроїсь із доярок, тоді справжнє невелике свято на фермі. Піонери готують свій дарунок — номер художньої самодіяльності і обов'язково речі, зроблені власноручно: чи вишивку, чи малюнок, чи вишивану серветку.

— І все це, — твердить старша піонервожата Кетрисанівської середньої школи Світлана Голубенко, — не примусово, а з власної ініціативи. Навіть у неділю приходять на ферму і відносять цілу групу корів. Бачили б ви, якою радістю сяють очі хлопчиків і дівчаток від усвідомлення того, що їм довіряють!

Тому й не дивно, що Валя Бергер, Таня Черняєва та їхні подруги мріють стати доярками, як їхні мами. На літніх канікулах за старшокласниками закріплюють групу телят, аби доглядали.

Як ми в тому переконалися, шефи можуть багато. Потрібні гроші на придбання інструментів для вокально-інструментального ансамблю? — правління колгоспу виділило необхідну суму. Немає горна, барабана? — закупили. Влітку Коля Дудка, Володя Гурин, Юра Качан, Наталка Остапчук, Оленка Лисенко активно допомагали колгоспові. Отож кожен одержав цінний подарунок. При цьому враховували смаки й уподобання школярів.

Одним словом, міцна й давня дружба зв'язує комсомольців колгоспу імені 40-річчя Жовтня з місцевою школою. У них чимало спільних проблем, вони й вирішують їх спільно.

Л. ВІЛЬЧИНСЬКА, спецкор «Молодого комунара». Бобринецький район.

СТОРІНКА ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

«І коли ти все встигаш?» — часто запитують Тамару КУЛИБАБУ, восьмикласницю Долинської десятирічки № 1. Дівчина — кругла відмінниця, голова ради шкільної піонерської дружини імені З. Космодем'янської, що є однією з найкращих у районі. «А секрет дуже простий. — каже Тамара. — Я вилію цілувати час».

Фото В. ГРИБА.

Таке запитання поставила нам у своєму листі група учнів Кіровоградського кооперативного технікуму. А й справді, яким повинен бути той, кому доручено вести за собою колектив? Гадаємо, шановні читачі, це запитання може стати темою нашої з вами розмови. Поспешаймося. Адже в суперечках, як кажуть, народжується істина.

СТАРОСТА групи... Лі- дер... Керівник... В- дучий... Людина, до цієї думки прислухаються і студенти, і викладачі. Людина, чий авторитет незаперечний. Чи кожен може бути старостою? Як на вашу думку, вожаком народжуються чи ним стають?

А. ОРИЩУК, студента педінституту імені О. С. Пушкіна, староста 42-ї групи філологічного факультету.

— На мій погляд, слід погодитися з думкою, що від того, чи на своєму місці актив групи — староста, комсорг, профорг, — багато в чому залежить її громадське обличчя. В цьому неважко переконатися, коли вдатись до аргументації: в кожній передовій академічній групі відповідно й авторитетний актив. Візьму для прикладу одну з найкращих в інституті — 31-шу. Незмінний староста і комсорг у ній — Світлана Лимар і Ольга Трубіна. Перша — молодий комуніст, агітатор, друга — відмінниця навчання, застрілениця всіх добрих починань.

Так яким же все-таки повинен бути староста? Відповідаю: вимогливим, і передусім до себе. А як же інакше! Про який ві- рець може йти мова, коли

ЯКИМ БУТИ СТАРОСТІ?

нічого запозичити у «начальства». Для престижу старости немало значить авторитет серед товаришів. І завоювати його, будемо відвертими, вдається не кожному і не відразу. Для цього потрібен час... Однією з найважливіших рис старости я вважаю вміння розуміти людей. Бо без цього керівник — не керівник, ведучий — не ведучий. Хіба можна правдувати з людьми, спілкуватися з ними, коли не розумієш їх або, ще гірше, не хочеш розуміти; коли ти відірваний від колективу; коли твоя присутність як старости не відчувається в групі; коли твоє «старостування» полягає лише в тому, щоб вести журнал відвідування? Погодьтеся, важко бути старостою тому, хто слово в групі нічого не варте, з чимось думкою не рахуються, кого, врешті-решт, просто не позачають.

С. ГАРКУША, учень машинобудівного технікуму, староста 3 «Б» групи електриків.

— Староста — це невід'ємна частина колекти-

мокритично, щоб це було зрозуміло підлеглим.

Л. ГОЛОВАНЕНКО, учениця кооперативного технікуму імені М. П. Сая, староста 32-ї групи.

Здавалось б, два роки, які ми назваємось, мали здружити нас, згуртувати в одну сім'ю. На жаль, про нашу групу цього не скажеш. Кожен сам по собі. Що тому причиною? Я думаю, це часта зміна класних керівників, нестійкість старости. Хіба при такому стані справ можна говорити про спільність групи? Староста повинен бути незмінним, він має «аростати» в колективі. А процес «аростання» триває не пізніше і не рік. Чому, приміром, у нас часто виникають конфлікти? Чому ображаємо одне одного? Бо старости не розуміють, до нього не прислухаються. Спробуйте запропонувати провести якийсь вечір чи зустріч. У відповідь почнете сміятися і глузування. А як «зганяємо» на збори... Словом, кожен захід проводимо у примусовому порядку. І виходу з цього становища ми не бачимо. Можливо, це від того, що у кожному своє поняття про роль місце старости в групі?

ДО ЧИТАЧІВ

Ми запропонуємо вам свій уявний лише кілька прикладів з того, яким бути старості. Як бачимо, поглядів на одне і те ж питання чимало. Думки розходяться і скреплюються. А хто має рацію, судити вам, читачам нашої газети.

У ВИХОРИ ТАНЦЮ

НА ЗНІМКУ: ЛАУРЕАТ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ЮРІЯ ЯНОВСЬКОГО АНСАМБЛЬ «ЮНІСТЬ» КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА.

Фото І. КОРЗУНА.

ШАШКИ. Фінальні змагання з російських шашок у залі спартакіади-79 обласної ради товариства «Авангард» чотири дні проходили в Палаці спорту Світловодського заводу чистих металів.

Представники заводу «Червона зірка» набрали дванадцять з половиною очок. На два очка менше у шашкистів Кіровоградського виробничого швейного об'єднання. Їм дісталось друге місце. Спортсмени тресту «Кіровоградськбуд» були третіми. В їхньому активі — десять з половиною очок. Червонозорівський нахилець у майстри спорту Леонід Губеня став переможцем на першій дошці. А його това-

ришна по команді Любов Чередниченко була найсильнішою серед жінок.

БАСКЕТБОЛ. Зональна першість Центральної ради товариства «Авангард» серед колективів середніх навчальних закладів відбулася в Будинку фізкультури заводу «Червона зірка».

Впевнено провели ігри учні Кіровоградського будівельного технікуму та учениці технікуму промислової автоматики з м. Одеси. Вони стали переможцями турніру і здобули право продовжити боротьбу у фінальних поєдинках.

В. ШАБАЛІН.

ВИ — НАМ, МИ — ВАМ

Налінграфічним почерком

Недавно ми смотрели по телевізору песню «Розкажи мені, любий, ти чини». Включите се до почтового судилука «Диск-зал».

Валентина О.
м. Кіровоград.

У нашому «судилуку» є й інші пісні — «Тиша навкруги», але її ми «смотрим по радіо».

Вибачайте, незнаю хто цієї пісні автор і хто написав слова. У цій пісні припев:

Гризонтеми мої, гризонтеми...

Віра К.
Маловисівецький район.

Гарні слова «припеву». Цікаво, хто їх написав?

НЕПРАВДОПОДІБНІ ІСТОРІЇ

Нарешті в селі Шевченківському Кіровоградського району в клубі, де останніми роками поселились нудьга і павутиння, раптом розцвіла дзвінка веселка молодіжних вечорів, диспутів, цікавих зустрічей тощо. Бібліотекар Т. І. Ворона щодня пропонує читачам книжкові новинки, оформляє тематичні полицьки, стенди.

Юнаки і дівчата селянинні вечорами не нудяться по закутках, а проводять своє дозвілля на ре-

петиціях, за книгами і свіжими номерами журналів.

Нарешті в Голованівську у вечірні години в кафе можна спокійно поговорити, не боячись, що тобі хтось зіпсує настрої п'яною лайкою чи обкурить з голови до ніг тютюновим димом. Сюди вже більше не приносять відвідувачів в кишенях пінінті-рівок і не сплять на столах, увіткнувшись п'яною головою в салат із квашеної капусти.

Порядок у кафе навели

молоді народні дружинники і комсомолі Голованівська. Кажуть, ініціатором цієї хорошої справи став Голованівський райком комсомолу. Так кажуть...

Нарешті на фасаді універсального магазину, що в центрі Новгородки, по'явився цілком зрозумілий людський напис «Універмаг», замість колишньої абракадабри «Уівермаг». «Виявляється, — здивувались новгородківці, — тут не вистачало однієї лиш букви». Атож, саме її.

«БЕЗКОРИСЛИВИЙ»

Баба Текля дві кози
Шляхом поганяє.
— Гей, синочку, підвези! —
До Стецька гукає.
Той не дав себе прозати,
Зупинив машину.
Сіла баба. — Скільки ж дати
Грошей тобі, сину!

— Ет, бабусю, це пуста, —
Ій шофер із жаром, —
Пляшку «Екстри» як дасте,
Відвезу і даром!
Любов ГНІДЕЦЬ.
с. Тишківка,
Добровеличківський район.

Тлумачник „НК“

Баранка (зоол.) — візця.
Визарка (побут.) — теща.
Вкип (саніт.) — банний день.
Дача (суд.) — хебар.
Звіробій (мисл.) — полювання.
Залізяка (вульг.) — кишеньковий злодій.
Гуляш (побут.) — парубок.
Кисень (побут.) — плаксика дитина.
Семнець (зоолог.) — поросля.
Ударник (спорт.) — боксер.

А. КУМАНСЬКИЙ.

ЛЮБЛЯЧИЙ СИН

Каже якось Пилип жінці:
«Збирайся, Агато,
Та й поїдем увечері
У село до тата!»
«Чого я там не бачила, —
Зле взяло Агату, —
Коли там ні тротуарів
Нема, ні асфальту!»
Пилип сесе: «Збирайся,
пташко,

Моя чорноброва, —
Там у татка у сажинку
Є кабан здоровий.
Потребує допомоги
Наш старенький татко:
Кабана він сам не звалить.
Тож збирайся, Агатко.
Я б і сам в село поїхав,
Тільки, наймиліша,
Ми удаох візьмем там сала
У два рази більше!»

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ.
с.мт Новоархангельськ.

ЗАЛІВА ТУРБОТА

— Тобі ж, Митю,
на роботу
Рано устатати:
Вимикай по телевізор
Та лягай вже спати!
— Ат, не варто, жінко
люба,
Марно турбуватись:
На роботі досхочу я
Можу, відіспатись!..

НЕДОЛІК

— Ти гострий, що там
говорити! —
Шуруп Гвіздкові став
скрипіти. —
Ти набагато б краще
жив,
Якби викручуватись
вмів!..

БУВАЄ ЧАСТЕНЬКО

— Ти ж зі мною,
чоловіче,
Лиш тоді хорошиш.
Коли конче тобі треба
На горілку грошей!?
— Але ж ти сама
подумай,
Моя любя квітко,
Що зі мною не буває
Вже не так і рідко!..
Ось і зараз тебе хочу
Я поцілувати:
Іду у гості, а півлітра
Щі за що узяти!

Б. СЛЮСАР.

НАШІ ОБРЯДИ

СВЯТО ПОВНОЛІТТЯ

Одержання паспорта громадянина Союзу Радянських Соціалістичних Республік — знаменна подія в житті кожної людини.

Шістнадцятирічні юнаки і дівчата повинні відчувати й усвідомити, що вони стають спадкоємцями всіх матеріальних і духовних цінностей радянського народу, активними продовжувачами його великої історичної місії — будівництва комуністичного суспільства.

Нещодавно в обрядовому залі міського бюро загсу відбулося вручення паспортів групі учениць технікуму радянської торгівлі та шкіль м. Кіровограда.

...У фойє залу — стела з факелом і написом на меморіальній дошці: «Пам'ять про героїв, які віддали життя в боротьбі за Вітчизну, свяченна для нащадків». Лукає «Пісня про Батьківщину», під передзвін кремлівських курантів відчиняються двері обрядового залу. Першими входять «іменинники», за ними — їхні знайомі і товариші.

На цей раз паспорти вручає державний наставник, депутат міської Ради народних депутатів, відмінник освіти УРСР Алевтина Василівна Шеховцова. Вона звертається з промовою до присутніх, пояснює, якою цінною здобуто право жити у вільній Країні Рад і як вони повинні продовжувати славні традиції радянського народу.

Учениця технікуму радянської торгівлі Вікторія Кавалерідзе зачитує «Слово Батьківщині», всі шістнадцятирічні дають клятву бути завжди вірними справі батьків, справі радянського народу, великої партії Леніна.

Одча за сною піднімаються на подіум дівчата, ставлять підписи під текстом «Слова Батьківщині». Державний наставник вручає паспорт із золотим гербом Радянського Союзу ученицям технікуму радянської торгівлі В. В. Кавалерідзе, А. М. Качен, учениці дев'ятого класу 34-ї школи Т. М. Олшанській та іншим.

Потім з привітанням до «іменинників» звертається почесний працівник торгівлі кавалер ордена Леніна Тілюк, наймиліша, Ми удаох візьмем там сала У два рази більше!»

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ.
с.мт Новоархангельськ.

ШЛЯХ У СВІТ ДОБРА

лізує довір'я педагогів до вихованців. Вона саме і відіграла велику роль у зламі характерів головних персонажів фільму — Порфира Кульбаки і його друга Гени Буткевича.

Цією та іншими кінематографічними деталями і образами творці стрічки переконливо показують, що ідеали А. Макаренка, В. Сухомилинського живуть не тільки в книгах, але й у практиці вчителів спецшколи, які слухать нелегкий, але благородний справі — відродженню для добра юних душ своїх підопічних.

У новій екранізації глядачі зустрінуться з відомими артистами Р. Адомайтісом, З. Славіною, П. Натно, Ю. Мажугою, Л. Єфіменко, їх молодшими партнерами Юрієм Манджулою і Олександром Черствовим, які виконують ролі «трудних» підлітків.

Кор. РАТАУ.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

ФОТООБ'ЄКТИВ НЕ ВИНЕН ШАХОВИЙ КЛУБ

Шахові читачі, не подумайте, що цей знімок зроблено десь на звалищі чи на території будівельного об'єкта. Зовсім ні. Це, пробачте, міський шаховий клуб, що знаходиться в центрі парку культури імені В. І. Леніна.

Фотознімок зроблено під час шахового турніру, який відбувся в «клубі» цього року і в якому взяли активну участь 24 найсильніших шахісти Кіровограда — робітники, студенти, інженери, службовці.

Фото В. Грнба.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України

На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП.
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрієва
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обласного
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.